

від податків у разі здійснення інноваційної активності, стимулюватиме суб'єкти бізнесу до проведення наукових досліджень та більш широкого впровадження інновацій у свою діяльність.

Для вирішення проблеми оцінки потенційних інноваційних проектів підприємствам доцільно розробляти та використовувати методику оцінки інноваційних проектів побудовану на основі багатокритеріальності. Нині українські підприємства надають перевагу фінансуванню вже існуючих продуктів, що створює значний розрив між новою ідеєю та створенням на її основі нового продукту на ринок. Одним із шляхів вирішення даної проблеми є створення фінансових об'єднань – нових форм кооперації або державно – приватного партнерства.

Список використаних джерел:

1. Ілляшенко С.М. Інноваційний менеджмент: підручник. / С.М. Ілляшенко. - Суми: Університетська книга, 2010. – 334 с.
2. Державний комітет статистики України // <http://www.ukrstst.gov.ua/>
3. Овсянюк-Бердадіна О.Ф. Інноваційний розвиток вітчизняних підприємств: реалії та інструменти забезпечення // Економічний аналіз. -2015. - т.19.- № 2, С.117 - 121.

УДК 336.14 : 338.24

Куліченко В.О.,

аспірант кафедри фінансів

Університету митної справи та фінансів

Партнерство держави, бізнесу та громадянського суспільства при реалізації інноваційних проектів та програм

Державно-приватне партнерство (далі – ДПП) вже давно визначено як ефективний інструмент реалізації ініціатив місцевих органів влади та центральних органів виконавчої влади щодо підвищення ефективності та якості надання комунальних послуг і покращення інфраструктури.

У цьому аспекті державно-приватне партнерство розглядають як «засноване

на довгостроковому договорі співробітництво між організацією публічного сектору (наприклад, органом місцевого самоврядування чи центральним органом виконавчої влади) та приватною компанією чи підприємцем щодо надання державних послуг та покращення інфраструктури. Акцент ставиться на наданні якісних послуг, у той час як, створені протягом дії договору ДПП активи, з моменту його закінчення передаються у власність державного чи муніципального партнера» [1, с.9].

Однак, в умовах переходу України до інноваційного типу розвитку економіки, досягнення максимального економічного та соціального ефекту від реалізації інноваційних проектів та програм в бюджетній сфері, на нашу думку, можливе лише при побудові тристороннього партнерства «держава – бізнес – громадянське суспільство».

Підґрунтям таких змін є :

1. Визначення «Створення доступу громадськості до інформації з питань бюджету» як однієї із складових Стратегії розвитку системи управління державними фінансами. Основна мета – забезпечення здійснення контролю громадськості за ефективним і результативним управлінням бюджетними коштами.

2. Приєднання України до впровадження міжнародної Ініціативи “Партнерство “Відкритий Уряд”. Зокрема Україна взяла на себе зобов’язання щодо [2]:

- підвищення доступу до публічної інформації про діяльність органів державної влади;
- підтримки залучення громадянського суспільства до формування державної політики;
- впровадження високих стандартів професійної чесності в державному управлінні;
- використання нових технологій задля відкритості та підзвітності.

Унікальним прикладом тристороннього партнерства «держава – бізнес – громадянське суспільство» є проект електронної системи публічних закупівель

«PROZORRO». Система електронних державних закупівель ProZorro створена з ініціативи громадських організацій, комерційних майданчиків, державних органів та підприємців. Основна мета – забезпечення прозорого та ефективного витрачання державних коштів, а також запобігання корупції завдяки громадському контролю та розширенню кола постачальників [3].

В умовах малої кількості реалізації таких проектів конче необхідне отримати практичний досвід, що слугуватиме подальшому удосконаленню середовища та процесів для використання тристороннього партнерства в Україні. Отже, на нашу думку, до пріоритетних областей для запровадження проектів тристороннього партнерства у бюджетному секторі є: електронне управління та електронна демократія, охорона здоров'я, освіта, культура, енергоефективність, утилізація твердих відходів, парки та зони відпочинку.

Список використаних джерел:

1. Івашова Л.М. Теоретичні засади розвитку державно-приватного партнерства у світі та в Україні / Л.М. Івашова // Вісник Академії митної служби України. Серія : Державне управління. – 2015. – № 1. – С. 7-15 .
2. Офіційний веб-сайт Ініціативи «Партнерство Відкритий уряд» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ogp.gov.ua/>.
3. Офіційний веб-сайт системи електронних закупівель «PROZORRO» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://prozorro.gov.ua/>.

УДК. 336.648

Мякишевська О.М.,

к.е.н., ст. викладач кафедри інвестиційної діяльності

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Кредитування як інструмент державної підтримки інноваційної діяльності підприємництва в Україні

Фінансові ресурси національної економіки для розвитку інноваційної підприємницької діяльності формуються за рахунок власних (як держави, так і підприємницьких структур), залучених, а також державних гарантій під кредит